Presstopp nästa Boteblad 23/5

Elin Marcusson har värdesatt sina grannar
SIDAN 14

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Bengt Färm och Siv Bergman är nyinflyttade i Boteå
SIDAN 30

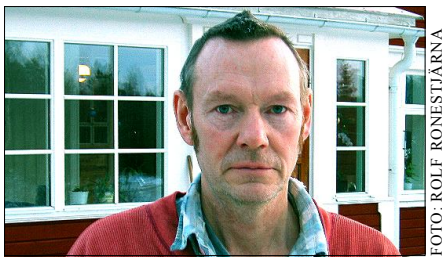

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Mats Mikaelsson, sjömannen som slog sig ned i Boteå
SIDAN 16

Botebladet

VÅREN 2008

Ansvarig utgivare: Boteåparlamentet

FLYKTINGFAMILJ PÅ GÅNG TILL BOTEÅ!!!

Utlåningen minskar på biblioteket

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Inga-Maj Höglund tar emot låneböcker från Kjell Sjöström. SIDAN 6

Nya rinken invigd i Kalknäs

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Hockeyrinkens sponsorer fick ta emot minnestavlor. SIDAN 27

Handlar´n bjöd elever på glass

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Liselott Schöllin serverade Kalknäseleverna glass. SIDAN 23

Övrigt innehåll:

	Sidan
Allt för Byn	10
Anslagstavlan	34-35
Arne och Arga Gubben	32
Björkånyheter	21
Botekrysset	33
Boteåparlamentet	19
Boteå Utvecklingsgrupp	3
Filadelfia	28
Kalknäs skola	22-27
Receptet	31
Undroms IF	8

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Den negativa elevtrenden på Kalknäs skola är på väg att vända!

En fyrbarnsfamilj är vid detta nummers pressläggning på ingående till Boteå, som ett resultat av Boteå Utvecklingsgrupps massiva arbete och marknadsföring av bygden. Mer ingående information om detta i nästa nummer.

Boteå Utvecklingsgrupps arbete börjar nu att bära frukt

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

På det internationella knytkalaset bjöds det på en mängd läckerheter. Lennart och Maria Johansson hade en hel del att förbereda i köket innan knytkalaset drog igång. SIDORNA 3-5

Regeringen ger ekonomiskt stöd till Undroms IF

Samarbete mellan Undroms IF och Kalknäs skola

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

SIDAN 8

SIDAN 20: MIKAEL HOLMSTEN ÄR INTE DEN SOM PETAR I MATEN!

Sidan 24: En Jerry Lee Lewiskopia har sett dagens ljus i Boteå

LEDAREN

Välkommen att ta del av ännu ett nummer av Botebladet! Jag hoppas, som alltid, att Du hittar en del läsvärt i det.

Som du kommer märka, har det hänt mycket sedan sist och mycket är på gång. Speciellt glädjande är det att ett antal familjer har visat ett stort intresse av att vilja flytta till bygden. Boteå Utvecklingsgrupp, med Lennart Johansson i spetsen, har jobbat stenhårt och även lagt ned ett stort arbete med att visa upp de lediga hus som finns i bygden. Ni ska allesammans ha ett stort tack för det! Förhoppningsvis kommer det såningsarbete ni lagt ned bära frukt.

Som vanligt är jag oerhört tacksam för alla de fina bidrag, som kommit in. Tack även för att Ni har varit ute i god tid med Era bidrag, vilket har ökat möjligheten för att tidningen förhoppningsvis ska hinna komma ut innan påsk! Sedan finns det så många oförutsedda saker som dessutom påverkar tidningens utgivning, t ex ev krångel i samband med tryckning eller utdelning.

Fortsätt gärna att tipsa redaktionen om sånt som är på gång och låna gärna Boteåparlamentets digitalkamera (finns hos Erik Sundberg) om Ni vill redovisa nåt från Er förening eller speciella sammankomst. **Sent inkomna bidrag tas med i mån av plats eller ges mindre utrymme i tidningen. Alla redaktionella texter måste vara inne minst en vecka innan presstopp.**

Hör även av Er, till någon av oss i redaktionen, om de ev satsningar som Ni har på gång till sommaren. Redaktionen kan Ni nå på nedanstående telefonnummer eller genom att maila till

botebladet@ronestar.nu

Nästa nummer av Botebladet kommer ut vecka 22-23 och sträcker sig augusti månad ut.

Ha en riktigt skön vår och väl mött på alla de trevliga och intressanta satsningar som bygden har att erbjuda!

Rolf Ronestjärna, chefredaktör

Kontakta gärna oss i redaktionen:
Rolf Ronestjärna 0612-601 21
Erik Sundberg 0612-603 05
Maria Johansson 0620-321 82

PRESSTOPP
NÄSTA BOTEBLAD
fredagen den 23/5 2008
Notera detta datum
i Din planering!

Signerat

En tidig påsk brukar alltid följas av en tidig vår, sägs det, och det välkomnas nog av många. En annalkande sommar med dess grönska, ljumma kvällar med dagsljus långt fram på kvällen, en vunnen timme på morgonen kan vara en livsinjektion för många vintertrötta människor. För all del, det är underbart med vårens grönska, porlande bäckar och kvittrande fåglar, men så finns det sådana som JAG, vi kanske inte tillhör majoriteten, men vi existerar faktiskt.

Att vintern snart är till ända får paniken lätt att infinna sig, den har ju knappt börjat! Jag har ju inte hunnit med allt det där jag VILL! Många ser mej nog som lite tokig när jag jublar som en 3-åring när snöflingorna dansar utanför mitt fönster, men det är så jag vill ha det. Vintern ska innehålla SNÖ, gärna mycket också.

Att få ta skidorna, barnen, hunden och åka en sväng till Björksjön, att packa ryggsäcken full med fika och bege sig till Holmsberget och blicka ut över en oslagbar utsikt mot Sollefteå ända ner till Styrnäs, att sitta med ett pimpelspö i handen på en soldränkt vintersjö, att ivrigt få heja fram våra skidåkare både på längden och tvären, med eller utan bössa, och få ta en tur till Hallstaberget och själv leka Ingemar Stenmark för en dag, är ju LIVET!

Så när snödjupet blir allt mindre här hemma gör jag som påskkärringarna, tar min kvast och drar. Dock inte till Blåkulla, som för min del ligger alldeles för varmt till, utan till vårt, än så länge, snösäkra vinterparadis Borgafjäll.

Att välkomnas av Borgahällan iförd vinterskrud är nästan, bara nästan, lika kärt som att skåda ut över Ångermanälvens isprydda ringlande, genom ett snövitt vinterland. Så håll med mig, visst är vintern VACKER! Ha det så gott i vårsolen!

Annica Svensson

FOTO: CECILIA SUNDSTRÖM

Utöver artikelförfattaren samlades även Anders Bodin, Claire Sjölander, Lennart Johansson och Jörgen Strindlund till ett BUG-möte på Kalknäs skola den 10:e mars.

Boteå Utvecklingsgrupp arbetar vidare på bred front

Huvudmålsättningen är att få barnfamiljer att vilja flytta till Boteå

Sedan beslutet om att *Kalknäs skola* får vara kvar, har *Akutgruppen* och *Framtidsgruppen* slagits ihop och kallar sig nu för *BUG*, *Boteå utvecklingsgrupp*. Syftet med denna arbetsgrupp är att fortsätta kämpa för vår bygd och göra den ännu mera levande och intressant.

Det är nog inte sista gången vi har ett nedläggningsbeslut av skolan hängande över oss, men det känns som om vi fått en kraft att vända det negativa till något positivt. Redan på senhösten sattes det ut en annons på Internet, där vi sökte efter barnfamiljer som var intresserade av att flytta till vår bygd. Samma dag, som annonsen kom ut, fick *Kristina Strand* det första svaret och sedan har det rullat in flera stycken till.

Några i gruppen har gjort en inventering på hus som står tomma, för att kunna hänvisa intresserade familjer till dessa. I dagsläget har vi ca 15 hus på denna lista, men ett problem är att vi har brist på lite större hus som många familjer önskar sig. För närvarande har vi kontakt med ett antal barnfamiljer, som är intresserade, och en del har även varit hit och åkt runt och tittat på hus. Ytterligare träffar med rundturer är inbokade.

Det har också påbörjats ett samarbete med *Cejko Kahteran*, som arbetar med invandrare i *Sollefteå kommun*. Ett första möte har anordnats på *Kalknäs skola*, med ett internationellt knytkalas, och vi börjar redan fundera lite smått på nästa träff, som är tänkt att ske till våren.

Lennart Johansson, *Anders Bodin* samt *Mikael Holmsten* har även varit på ett informationsmöte om *Leaderprojektet*, som är ett samarbete mellan *Ragunda*, *Strömsund* och *Sollefteå kommun*. Detta projekt är till för att göra landsbygderna mer levande och Lennart, Anders och Micke har utformat och lämnat in en projektbeskrivning, som kanske kan leda till något positivt för oss i Boteåbygden.

Hur som helst, så fortsätter vi vårt arbete i *BUG* och hoppas att vi till sist ska få lite inflyttning av barnfamiljer, för det är det som är vårt främsta mål.

av Cecilia Sundström

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Lennart Johansson i glatt samspråk med Nasir från Afganistan och sedan fyrå år boende i Sollefteå.

Trevligt internationellt knytkalas ägde rum på Kalknäs skola

Givande och spännande möten ägde rum mellan Boteåbor och flyktingar

Den 12:e januari sjöd det av liv på *Kalknäs skola*, när *Boteå Utvecklingsgrupp* hade bjudit in till ett internationellt knytkalas. Ett 40-tal bybor hade slutit upp och från *Sollefteå* kom det ett 25-tal flyktingar. Alla samlades i matsalen för att avnjuta rätter från *Sverige*, *Afghanistan* och *Iran*. Samtalen flöt på över landsgränserna och många nya kontakter knöts. En del av flyktingfamiljerna visade intresse av att kunna flytta ut till vår bygd.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

En intressant kulinarisk blandning dukades upp i Kalknäs skolas matsal vid knytkalaset.

Titta gärna på bildspelet om Boteå på www.youtube.com - Sök på Boteå

Ett fem minuter långt bildspel, om något av allt vad Boteå har att erbjuda, visades under eftermiddagen.

Inga Bodin berättade om vår bygd, på ett föredömligt enkelt sätt, och därefter visade *Rolf Ronestjärna* ett nygjort bildspel om *Boteå*. Vi passade också på att visa upp förskola och skola för familjerna. Barnen hade redan tagit gymnastiksalen och fritids i besittning, men föräldrarna fick även se de övriga lokalerna. Mest imponerade var åtminstone männen av vår träslöjdssal, som de trodde var tänkt för yrkeskurser.

Allt som allt var det en trevlig eftermiddag och vi hoppas att vi kan fortsätta med kontakterna och visa Botebygden från en somrigare sida.

av Laila Lindholm

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Lennart Johansson och Cejko Kahteran välkomnade.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Claire Sjölander och Tomas Eklund samtalade.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Inga Bodin informerade besökarna om bygden.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Några av de tongivande personer till att det internationella knytkalaset verkligen blev av.

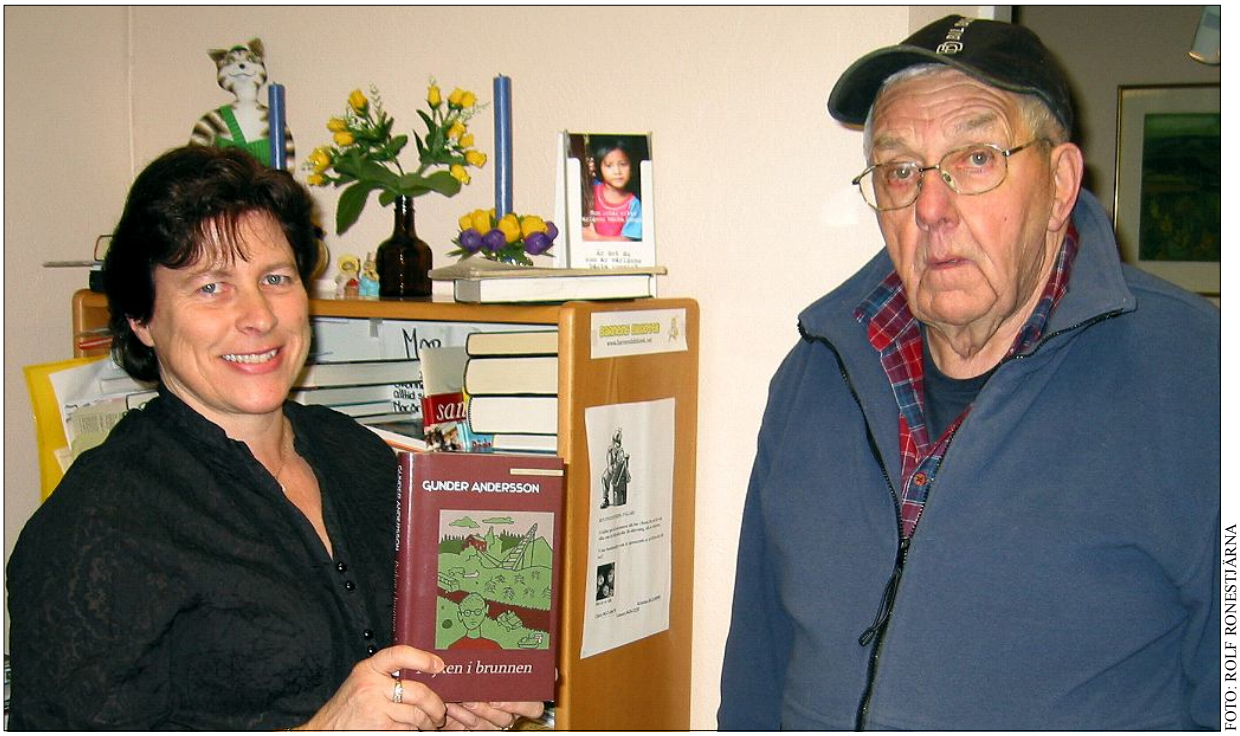

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Helge Persson, en av bibliotekets trogna besökare, återlämnar en lånebok till Inga-Maj Höglund.

Biblioteket i Undrom hälsar alla lässugna Boteåbor välkommen

Biblioteksfilialen i Undrom har böcker så att det räcker till alla i bygden

Någon gång under januari månad fick *Botebladets* redaktör ta emot ett telefonsamtal från Ströndarbon *Helmut Anier* som, då det begav sig, var en av de verkliga eldsjälarna för bibliotekets bevarande i *Boteå*. Tro det eller ej, men det har faktiskt hunnit gå drygt tre år sedan bygden höll på att förlora sitt omtyckta bibliotek i *Undrom*. Ett tag såg det riktigt illa ut och med tiden är det lätt att glömma bort all tid och kraft som lades ned för att få behålla byns bibliotek.

I december 2004 kunde dock, till allas stora glädje, de nya och ändamålsenliga lokalerna invigas i källaren på *Kalknäs skola*. *Helmut Anier* visade sig dock åter vara bekymrad över biblioteket och dess framtid och han uttryckte en oro över att allt färre bybor tycks använda sig av bibliotekets tjänster.

Botebladets flygande reporter bestämde sig därför för att undersöka saken närmare, för att se om det fanns någon grund till oro för bibliotekets framtid. Med an-

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

En hel del nya böcker ställs upp i hyllorna varje månad.

ledning av detta gjordes ett besök på kommundelsbiblioket på *Kalknäs skola* sista tisdagen i januari.

På plats fanns, som vanligt på tisdagseftermiddagarna, *Inga-Maj Höglund*, som har varit filialföreståndare på biblioteket i *Undrom* i drygt 14 år. Inga-Maj bekräftade, på min omedelbara fråga, att antalet utlåningar, sedan 2004, har minskat med ca tio procent per år. Men samtidigt räcker det egentligen, enligt Inga-Maj, att en sk storlånare minskar sitt lånande, eller t ex flyttar från bygden, för att statistiken ska göra en plötslig störtdykning.

Som alla säkert inser, är det ju fantastiskt att det överhuvudtaget finns ett bibliotek i *Undrom*. Några som tydligen har förstått detta är bl a *Helge Persson*, *Kjell Sjöström*, och *Sigge Bodin*, som råkar dyka upp när *Botebladets* bokmal befinner sig på plats. *"Det är trevligt att ha ett bibliotek i byn. Man måste ju bara låna, så att man får ha det kvar"*, säger *Kjell Sjöström*, som är där och lämnar tillbaka böcker för hustrun Gerds räkning.

Cirka 15-20 nya böcker brukar ställas upp i hyllorna varje månad och Inga-Maj berättar vidare att det är betydligt lättare att få tag i de allra senaste böckerna på biblioteket i *Undrom*, än vad det t ex är i *Sollefteå*. *"Köerna på nya böcker är mycket längre där"*, konstaterar hon och påminner också om att det också går bra att beställa böcker från andra bibliotek. Och även om man nu, mot all förmodan, inte råkar tycka om att läsa böcker, så tillhandahåller biblioteket även tidsskrifter, CD-böcker och CD-spel. Så det torde finnas något för alla smakriktningar och det behövs egentligen inte så mycket för att den nedåtgående trenden ska kunna vändas. *"Det får gärna vara lite fler vuxna som kommer och lånar böcker"*, hälsar Inga-Maj.

Även personalen på *Kalknäs skola* har noterat nedgången i antalet utlåningar och man kommer inför hösten att satsa ännu mer på läsning i undervisningen. I höstas visade t ex Inga-Maj upp bibliotekets nya barn- och ungdomsböcker för Kalknäseleverna och fick väldigt positiv respons på detta. De populära bokkassarna på förskolan finns också kvar, där föräldrarna har möjlighet att, enkelt och smidigt, ta med sig lite barnlitteratur hem när man kommer och hämtar sina barn.

Biblioteket har, precis som tidigare, öppet tisdagar kl.14-19. Om den tiden inte skulle råka passa, så finns det även möjlighet att låna på andra tider, förutsatt att man först fixar ett lånekort hos Inga-Maj.

av Rolf Ronestjärna

BIBLIOTEKET I UNDROM
ÖPPETTIDER

TISDAGAR KL.14-19

TEL: 070-191 83 09

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Joshua Ronestjärna har för vana att besöka biblioteket både på skoltid och på sin fritid.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Tjejerna, i klasserna 4-6 på Kalknäs skola, har under vårterminen fått prova på att spela ishockey.

Sveriges regering har ett mycket gott öga till Undroms IF

Bygdens idrottsförening har tilldelats sköna pengar genom Idrottslyftet

Sveriges regering har avsatt 500 miljoner kronor till det s k *Idrottslyftet*, som är dess satsning på idrottens barn- och ungdomsverksamhet. Av dessa pengar hamnar 42 miljoner hos fotbollen och de olika föreningarna kan söka projektpengar hos sina respektive distriktsförbund. Huvudinriktningen med *Idrottslyftet* är att öppna dörrarna till idrotten för fler barn- och ungdomar och utveckla verksamheten så att de väljer att idrotta längre upp i åldrarna.

Undroms IF har ansökt och fått beviljat pengar via just nämnda *Idrottslyftet*. Projektet löper på tre år och bidraget uppgår till 25 000 kr per termin och blir ett samarbetsprojekt mellan *Undroms IF*, *Kalknäs skola* och *Styrnäs Friskola*. Tanken med projektet är att kunna få barn och ungdomar att prova på idrotter som de kanske inte skulle prova på i vanliga fall.

Sedan dryga månaden tillbaka har flickorna, i klasserna 4-6 på *Kalknäs skola*, fått prova på att

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Mohsen Karrabi från Styrnäs Friskola tillsammans med Jörgen Strindlund och Mikael Holmsten.

spela damhockey. En hel del hockeyutrustning har man fått eller kunnat köpa billigt från *IFK Nylands* hockeylag. *"Vi har bl a fått målvaktsutrustningar, klubbor, puckar, isoleringstejp"*, berättar *Mikael Holmsten* i *Filadelfias* direktsända närradioprogram den 5:e februari. Mikael berättar vidare att olika instruktörer fortsättningsvis kommer att kallas in och att tankar finns att låta eleverna eventuellt få prova t ex orientering, yoga och judo. Helt klart blir i alla fall dessa bidragspengar ett högst välkommet tillskott i den lokala idrottsföreningens ekonomi och kommer givetvis även innebära mycket positivt för bygdens fortsatta idrottsliv.

Full aktivitet råder, på den nya hockeyrinken vid *Kalknäs skola*, när *Botebladets* sportreporter kommer på besök. Under gympaläraren *Jörgen Strindlunds* ledning sker skott-, dribblings- och passträning. Målvakter för dagen är *Sofia Granholm* och *Desirée Sjögren*. Sofia berättar, under en paus, att hon verkligen gillar att spela hockey och framför allt att vakta kassen. *av Rolf Ronestjärna*

Lyssna gärna på radiointervjun med Mikael Holmsten på http://www.ronestar.nu/filadelfia/sida5b.htm

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Jörgen Strindlund instruerar Desirée Sjögren i målet.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Frida Åslund gör ett godkänt försök att överlista keepern.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Inte speciellt många puckar smiter förbi Sofia Granholm när denne vaktar målet på träningen.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Per Bergvall gjorde allt för att inspirera i samband med sitt besök på Sunnersta Folkets Hus.

Inspirationskväll i Sunnersta

Per Bergvall från ”Allt för Byn” bjöd på show i Sunnersta Folkets Hus

Vad är en eldsjäl? Kan man utbildas till det? Bl a dessa frågor ställde *Per Bergvall* till oss, ett antal bybor, som hade samlats på *Sunnersta Folkets Hus* i slutet av februari.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Per Bergvall hade en synnerligen god publikkontakt under kvällen.

Det visar sig, så gott som, omedelbart att denne man från byn *Böle*, utanför *Hammarstrand*, är just en eldsjäl av sällan skådat slag. Samma upptäckt hade *Claire Sjölander*, från *Boteå Utvecklingsgrupp*, gjort då hon hade lyssnat på *Per Bergvall* i höstas. Fascinerad av hans förtrollande retoriska förmåga hade Claire bestämt sig för att locka Per till *Boteå*, för att även vi här i bygden skulle få möjlighet att inspireras av hans kraft och hans erfarenheter.

Per Bergvall visar sig ha en sådan häpnadsväckande mängd erfarenheter att dela med sig av, att han förmår att tala utan avbrott, med oförminskad styrka, i långt över två timmar. Det tycks inte finnas något projekt i Östjämtland där inte *Bergvall* har haft sitt finger med i spelet. Och det är inte vilka projekt som helst som han beskriver för oss, sina åhörare. Han berättar bl a om ett lanthandelsmuseum, som han var med om att starta från begynnelsen, och som sedan kom att drivas i över tjugo års tid. Han berättar vidare om det stora kruskalaset som har blivit en formidabel succé i Östjämtland, med hundratals besökare år efter år. Vi får också höra historien om den *Thailändska paviljongen*, byggd till *kung Chulalongkorns* ära; utvecklingsförloppet från den smått osannolika idén till förverkligandet i *Utanede* i *Ragunda*. På senare år har *Per Bergvall* dessutom börjat vinna anseende i hela riket tack vare sitt engage-

mang i projektet *Allt för byn*.

Flera av de projekt som *Per Bergvall* har varit delaktig i, eller snarare en av de bärande krafterna i, har blivit stora framgångar. Men detta har inte kommit utan stora uppoffringar och utan ett, många gånger, stort motstånd från omgivningen. När *Per Bergvall* hör kommentarer av följande sort: *”Det kommer inte att komma en endaste människa! Det kommer att bli ett fiasko”*, känner han sig bara ännu mer taggad, hävdar han. En av de teser som *Bergvall* predikar lyder också: *”Låt negativa människor dö i fred. Lägg ner tid att göra positiva människor ännu mer positiva!”*

Bergvall understryker vidare att det väsentliga är att man måste ha en idé, en dröm som man vill förverkliga. Man måste också vara beredd att göra allt, offra allt, för att denna dröm ska förverkligas. Eller som *Per Bergvall* själv fastslår: *”Man ska vara beredd att gå in i döden för sin idé!”* Samtidigt poängterar han hur väsentligt det är att man lyckas behålla sin lekfullhet, för att det hela ska fortsätta att kännas roligt. När man väl har lyckats måste man unna sig att vara glad för att det fungerat, påminner han. Det måste man för att man ska orka med de gånger det går dåligt. Han poängterar att det bästa naturligtvis är när det går bra. Det näst bästa är när det går dåligt, men det sämsta är, enligt *Bergvall*, när man inte gör något – för att man inte törs!

Ja, vad är då en eldsjäl? Är det en som tar på sig allt i ett projekt och aldrig frågar andra, för att inte besvära någon? Enligt *Bergvalls* lära bör det vara något helt annat det handlar om – och han lever själv som han lär. Det väsentliga är att skapa delaktighet. I ett projekt ska man se till att alla får vara med. Många vill hjälpa till och göra en insats. Man kan vara med på många olika sätt och bidra med sitt. När folk får ta ansvar över ett uppdrag är de beredda att satsa mycket, är en av *Bergvalls* bärande teser. Om man får folk att känna kärlek till det de ska göra, har man lyckats.

När det gäller att bli framgångsrik med ett projekt, behövs det förutom en idé och människor som brinner för idén, även finansiärer. Här är det, enligt *Per Bergvall*, av största vikt att man har något att erbjuda. Man måste få folk att känna att de får något tillbaka. Man måste lyckas förklara vad folk ska betala för; det kan t ex handla om att just få känna sig delaktig. Den som arbetar med ett projekt ska våga ta ett steg framåt, i stället för att backa, och låta alla få möjlighet att betala. *Bergvall* hävdar på det bestämdaste att alla vill betala, en slutsats som bygger på hans egna erfarenheter kring att ha rott miljonprojekt i hamn utan att ha haft någon budget överhuvudtaget från början. Han påminner också om att när man väl har fått några på tåget, så är det en stor chans att andra hänger på och att man även får den mest envise nejsägaren att ändra sig.

Förutom allt detta vill *Per Bergvall* dessutom råda *Boteå Utvecklingsgrupp*, och även övriga som visat intresse för Boteåbygdens fortsatta överlevnad, att fokusera bland annat på följande frågeställningar: Vad vill vi åstadkomma? Vilka vänder vi oss till? Vilka gör vi nytta för? Vad har just den här byn för speciellt att erbjuda?

Per Bergvalls avslutande ord, under denna tankeväckande kväll på *Sunnersta*, där han sammanfattar sitt budskap till oss Boteåbor är följande: *”Var med och dra lasset – det är roligt att vara många tillsammans! Var med och påverka er framtid. Var aldrig rädd att fråga eller få ett nej. Ibland måste man våga ta språnget, även om man inte vet hur det går!”*

av Eeva-Liisa Victorsson

Lyssna gärna på en radiointervju med Per Bergvall på http://www.ronestar.nu/filadelfia/sida5b.htm

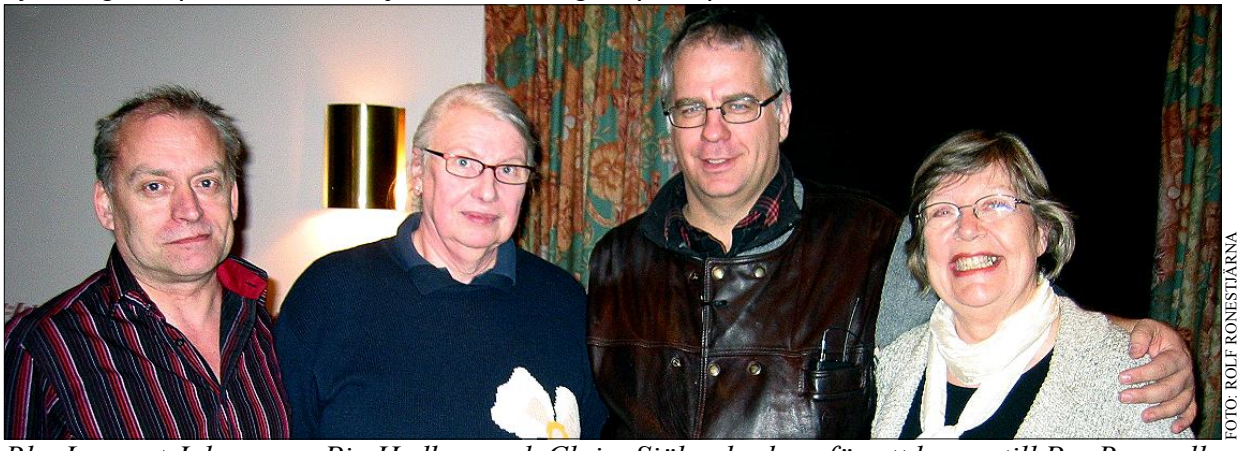

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Bl a Lennart Johansson, Pia Hedberg och Claire Sjölander kom för att lyssna till Per Bergvall.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Ett 150-tal personer kom till Hullsta Gård för att diskutera det ökade ungdomsvåldet i kommunen.

Ungdomsvåldet i Sollefteå kommun breder ut sig alltmer

Brottsförebyggande Rådet inbjöd till samtalsmöte på Hullsta Gård

Under många år har det, en lördagskväll varje månad, anordnats ungdomsdisco på *Hullsta Gård* i *Sollefteå*. I det stora hela har dessa arrangemang fungerat bra under åren, men vid ungdomsdiscot, i december 2007, skedde en allvarlig incident i lokalen, som kulminerade i en osedvanligt rå misshandel, där även tillkallad sjukvårdspersonal fick ta emot sparkar och slag.

Undertecknad, i egenskap av sitt engagemang i *Kyrkorna på stan*, befann sig också på plats den aktuella kvällen och kunde konstatera att det rådde en påtagligt hätsk stämning ute på stan.

Med anledning av denna allvarliga händelse bjöd därför *Brottsförebyggande Rådet* (*BRÅ*) i *Sollefteå* in till ett möte på *Hullsta Gård*, torsdagen den 7:e februari, i hopp om att få till en dialog med eleverna, i klasserna 7-9, och deras föräldrar.

Jerry Persson, ordförande i *BRÅ* hälsade inledningsvis, de 150-tal åhörare som infunnit sig, välkommen och lade an tonen för kvällen när han slog fast: *”Vi kan inte acceptera att våldet sprider ut sej i vår lilla kommun!”*

Under kvällen efterlystes, om och om igen, ett ökat föräldraengagemang, eftersom detta bevisligen har en lugnande effekt på de ungdomar som befinner sig ute

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Närpolischef Birger Eriksson var oroad över utvecklingen.

på stan.

Birger Eriksson, biträdande närpolischef i *Sollefteå* och *Kramfors*, menade att ungdomar måste kunna gå ut och träffas utan att riskera att bli utsatta för våld, ett våld som dessutom tenderar att bli allt råare och råare. Varje vecka kommer det in minderåriga till akuten på *Sollefteå sjukhus*, relaterat till alkohol, något som sjukvården är skyldig att anmäla till *Socialen*. Idag är det inte längre skamligt att bli omhändertagen av Polisen och en hel del ungdomar tycks dessutom inte ha insett vad det egentligen innebär att, t ex som 16-åring, få en anmälan på sig, nämligen att man inte kommer få något lämplighetsttillstånd för körkort den dag man fyller 18.

Kerstin Franzén, på *Individ- & omsorgsnämnden,* poängterade, som flera andra, att det faktiskt är föräldrarna som har huvudansvaret för sina ungdomar – 24 timmar per dag och sju dagar i veckan.

Sjukhuspersonal, skolpersonal, kyrkorna på stan, föräldrar, elever m fl bidrog flitigt till samtalet under kvällen och en hel del röster höjdes om att den s k nollgränsen på alkohol borde återinföras. Närpolischefen påminde dock om att det faktiskt redan nu är olagligt, för ungdomar under 18 år, att överhuvudtaget dricka alkohol.

Likaså *Marianne Westlund*, föreståndare på *Hullsta Gård*, hade en hel del synpunkter och tankar som hon delgav och *Botebladets* utsände fick tillfälle till liten intervju med henne, på tu man hand. *”I normala fall brukar ungdomarna sköta sej och det som hände, den där kvällen, var en ren tillfällighet”*, ansåg hon. Även Marianne menade dock att det skulle behövas ett betydligt större föräldraengagemang när de månatliga s k discokvällarna hålls. Likaså att dessa borde ha lite bättre koll på sina ungdomar, eftersom bara ett 150-tal ungdomar (förr om åren har det varit upp till 600 stycken) brukar komma in på själva discot, medan majoriteten av ungdomar istället drar omkring på stan i grupper. Ett speciellt ansvar har man givetvis som förälder till de 12-13-åringar som också befinner sig ute på stan vid dessa tillfällen. *”Vi måste ställa upp och hjälpa ungdomarna och varje förälder måste känna ett ansvar och engagemang för sitt eller sina barn. Vi måste samtidigt få ungdomarna att förstå att våld är farligt”*, betonade hon avslutningsvis i vårt samtal.

av Rolf Ronestjärna

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Alla som ville fick möjlighet att yttra sig i ämnet.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Marianne Westlund anser att ungdomarna är skötsamma.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Kerstin Franzén menar att föräldrarna bär huvudansvaret.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Även ungdomarna själva deltog aktivt i diskussionen.

PORTRÄTTET

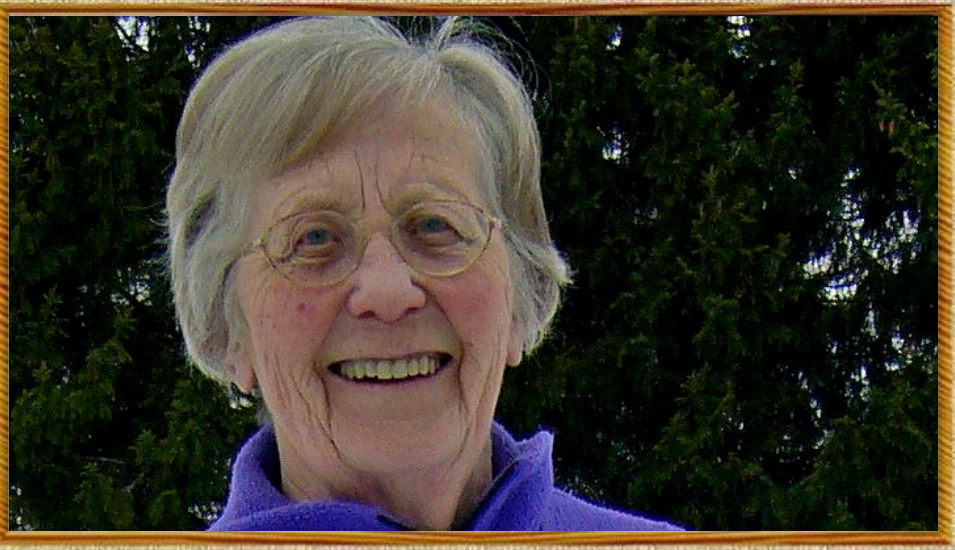

FOTO: RICHARD STRAND

Elin Marcusson

Det är fortfarande en hel del krut i Arlomsbon Elin Marcusson

I Botebladets porträttserie möter vi Elin Marcusson från Arlom

Elin Olsson, som hon hette som ogift, föddes i nådens år 1925 i *Stordegersjön*, utanför *Docksta*. När Elin var tre år flyttade *Erik* och *Maria Olsson*, med Elin och syskon, till *Dämsta*. Skolåren tillbringade Elin i *Myckelby skola*, numera hembygdsgården i *Myckelby*. Efter skolåren fick Elin hjälpa till hemma på gården. *”Det var bara att gå där på åkern*

FOTO: RICHARD STRAND

Sedan 1991 har Elin Marcusson haft sin hemvist i Arlom.

FEM SNABBA FRÅGOR:

Mitt älsklingsplagg:
- De ä olika, som käringa sa när de frågde henne va barna heter. På vintern är det mina varma täckbyxor.

Sån är jag:
- Du vet, man ä ju som man ä, men inte som man skulle vart. En tämligen normal människa.

Tre föremål jag skulle ta med mig till en öde ö:
- Korsord, bärplockaren och varma kläder.

Jag blir glad när:
- När jag får trevligt besök av någon av mina fina grannar.

Någon jag gärna vill träffa:
- Min pappa, som dog när jag bara var sjutton år.

och göra det som skulle göras”, berättar Elin.

När Elin var sjutton år började hon på *Stöndar lanthushållsskola*. *”Där lärde man sig det mesta av hushållsgöromålen man ansågs behöva kunna, för att sköta ett hem på den tiden.”*

1943 insjuknade Elins pappa Erik i hjärtförstoring, och dog en kort tid därefter. Samtidigt låg Elin sjuk, efter att hon fått vatten i lungsäcken. *”Det var fruktansvärt att ligga där svartklädd i väggsängen, när pappa skulle begravas. Den känslan är något som jag aldrig kommer att glömma”*. 1949 gifte sig Elin med *Sven Marcusson* och flyttade till *Loön*. *”Jag minns att flyttlasset kördes med häst och vagn, och det var inte helt lätt med blommor och allt”*, berättar Elin. 1957 adopterades sonen Kenny, som då var drygt två år gammal. 1960 blev Elin erbjuden att köpa diversehandeln i *Myckelby*. Elin var tveksam till att ge sig på att driva en affär. *”Jag trodde inte jag skulle klara av det, men Göran, min svåger, övertalade mej. Han sa att, om inte du klarar av det, så gör ingen annan det heller”*, minns Elin. Hon hade jobbat extra på bl a *Rylanders diversehandel* i *Lo*, och därigenom fått lite erfarenhet av affärsrörelse, så helt oerfaren var hon inte. *”Jag minns att första dan var Viktor Sandin, den tidigare ägaren, där för att visa var allting fanns, sen var det bara att klara sej själv. Det var en hel del att hålla reda på, jag hade allt möjligt, från stövlar, spik och masonit till ost på lösvikt.”* Elin drev affären i tjugo år, tills hon 1980 stängde för gott, och affären lades ner. Tyvärr brann huset ner för ett tag sedan. *”Det kändes vemodigt att höra, vi bodde ju där i många år och jag har många minnen från det huset.”*

I *Arlom* fanns farbror Johan och faster Anna, som behövde en hel del hjälp på gården. Där var Elin och hjälpte till när hon inte skötte hemmet i *Myckelby*. Samtidigt jobbade Sven på fabriken i *Väja*, där han var en stor del av sitt yrkesverksamma liv.

Någon gång i slutet av 80-talet blev faster Anna sjuk och snart orkade farbror Johan inte sköta gården själv. Sven hade alltid varit intresserad av skogsbruk, och han övertalade Elin att de skulle ta över gården i *Arlom*. 1991 gick flyttlasset till *Arlom*. Det mesta togs med, och i storhuset på gården står den gamla köpmansdisken från diversehandeln full med en massa olika prylar. *”Det var nog ingen dum idé egentligen, men det tråkiga var att Sven inte fick vara frisk. Redan några år efter att vi flyttat började Sven bli sjuk”*, berättar Elin.

2004 somnade Sven in för gott på *Sollefteå sjukhus*. Sedan Sven blev sjuk har Elin skött gården själv med hjälp av goda grannar. En av dessa var grannen *Hans Boija*. *”Han var min stöttepelare i flera år, och det var en stor sorg när han dog hastigt häromåret.”*

Sedan Sven insjuknade har Elin varit ensam på gården, men hon hade stor tröst av gråhunden Ida, som var hennes trogna sällskap i många år. *”Hon var vackrast i denna värld”*, säger Elin och ser ömt på bilden av Ida. Askan efter Ida har Elin i en minnesurna i hallen.

Innan jag lämnar Elin, denna grå vinterdag, följer jag med henne ut i vedboden efter en korg med ved till kökspannan. *”Än finns det lite krut kvar i käringa”*, säger Elin och skrattar, när hon kör in med vedkorgen på sparken.

av Richard Strand

ARKIVBILD

Innan Elin Markusson flyttade till Boteå drev hon, i ca 20 år, en diversehandel i Myckelby.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Mats Mikaelsson minns åren på sjön med glädje och tacksamhet och delar gärna med sig av sina minnen.

Mats Mikaelsson, i Offersjön, har seglat på de sju haven

Mats Mikaelssons två islängda flaskposter fick ett högst oväntat resultat

De flesta som har barn, i sin närmsta omgivning, torde antagligen, liksom undertecknad, ha stött på barnboksförfattarinnan Barbro Lindgren. Jag kommer särskilt att tänka på en speciell bok, nämligen Den vilda bebisresan, som var mina två döttrars favorit. Ja, det gick faktiskt så långt att yngsta tösen satte sig på köksgolvet i en köttback, utrustad med paraply samt skurborste, och började hasa sig fram över golvet för att upptäcka världen på sitt sätt. Mitt eget yrkesval var, redan innan jag slutat grundskolan, spikat och klart, och när min mor frågade vad jag hade tänkt mig (fortsatta studier var uteslutet eftersom jag i princip aldrig börjat) svarade jag henne: *”Jag går till sjöss!”* Min far sa ingenting, men min mor stöttade mig och sade ja! *”Det är klart du måste få pröva det du själv vill.”* Allt gick som hejsan, mor och far skrev på mina papper (jag var bara 15 år), men många bekanta till familjen ojade sig och sade: *”Ni skickar pojken i fördärvet! Han ser ni aldrig mer!”*

Eftersom jag inte fyllt 16 år blev första jobbet en bogserbåt, som drog timmer och barrmassa mellan Sandslån och Alfredshem. Ombord på den skutan, med sju mans besättning (som på dagens 3 000 tonnare), träffade jag bland de yrkesskickligaste sjömän jag mött. När bogseringssäsongen tog slut, efter 3-4 månader, stannade jag 24 timmar i land innan jag mönstrade på mitt första handelsfartyg. Det var en tanker på 3 000 ton och resan gick från Skutskär till Bordeaux.

En ruggig sommardag, två år senare, satt jag på tåget med destination Uddevalla. Tiden tycktes stå stilla och jag minns att jag bytt tåg minst fem gånger sedan jag klev på i Sundsvall. Jag skulle mönstra på ett tankfartyg i Scanraff utanför Lysekil. Fartyget gick huvudsakligen på råoljetraden Persiska viken-Nordeuropa. Nu var jag ju inte ”första resans gutt”, då detta var mitt fjärde handelsfartyg och jag hade tagit hyra som lättmatros. Så jag kände mig rätt självsäker, trots att jag aldrig tidigare seglat med en liknande oljedragare. När jag fram på aftonen, i sällskap med en matros, anläde till raffinaderiet per taxi, blev jag lite fundersam. Detta var ju mera likt ett större stålverk än en båt! Vi släpade suitcaseama uppför fallrepet, där en vagn stod redo att användas för transport akterut. Fartyget var 317 m långt och 50 m brett, samt lastade 232 000 ton plus en 30 000 tons separat ballasttank total lastrumskubik på 278 883 och hon stack 21 meter på fullt djupgående. Väl akterut träffade vi glada sjömän som ”gjort sin

tid" och skulle mönstra av. Det är väl känt bland sjöfolk att inte ta de avmönstrande gubbarna på för stort allvar beträffande båten, då dessa mannar vanligtvis är upprymda och berusade av både frihetslängtan samt alkohol. Nej, som sagt ! Det blev ingen djupare konversation, utan in med casearna i hytten och upp till telegrafisten (gnisten) för att skriva på rullan.

Efter ca 5-6 dagar passerade vi Cap Finisterre på Biscayas sydvästra hörn och man började känna sig lite mer hemma på skutan. Min uppgift ombord, under sjöresan, blev att tjäna dräng åt pumpmannen, vilken var en synnerligen excentrisk estländare, som svor grovt i varannan mening. Allt rullade på och efter 99 dygn återvände vi till Scanraff med full last av råolja från Kharg Island, som ligger i Iran. Resa nummer två skulle vi bottenmåla i Bahrein och vid avgången blev jag satt på 12-4 vakten med tredje styrman. Jag stog på utkik ute på bryggvingen, enligt tradition, när plötsligt styrman kom ut och sade: *"Kom in på bryggan, för f-n!"* Man var inte van att få stå inomhus. Vanligtvis fick styrmännen en uppsträckning om befälhavaren råkade upptäcka att något socialt förekom mellan styrman och utkik. Bortsett från tömning av papperskorgar, samt kaffekokning, och under dagtid kapellsömnad + andra uppgifter och viss städning, skulle utkiken betraktas som lägre stående. Eftersom jag kände mig ganska självsäker (ung och oförståndig), så klev jag in på bryggan, och snart var vi som vilka arbetskamrater som helst. I rask takt lärde mig styrmannen att läsa av loggen, läsa av deccanavigatorn, sätta ut halvtimmespositioner m m. Han talade varmt om att jag borde söka till navigationsskola, för det var framtidens melodi. Själv var jag inte det minsta intresserad. Jag hade redan blivit skolad i skansen och kände mig hemma i manskapsmässen. Dessutom så tror jag, så här i efterhand, att jag mest visade intresse för att vara honom till lags. Efter ca en vecka på sjön visade det sig vad han hade för planer. Så fort 8-12 vakten lämnat bryggan kom styrmannen fram till mig och sade: *"Nu får du sköta det här själv!"* Jag kände att han stank brännvin lång väg och insåg att det var inte mycket jag kunde göra åt saken. Han släpade fram en förhöjd s k lotsstol och när han satte sig i den bräkte han: *"Kom ihåg att skriva i skeppsdagboken före avlösning och blir det trafik, så tänder du tre röda i signalmasten och glöm för f-n inte att purra mej kvart i fyra."* Tre röda betydde begränsad manöverförmåga.

Tiden gick och ovanstående blev till en vana och som alla vet, så brukar det sluta illa. Efter caen månad, när vi passerat Sydafrika, kom överstyrman upp på bryggan vid halv fyra på eftermiddagen. Han tittade på mig och vrålade sedan på småländska: *"Lättmatros Mikaelsson! Gå ut på bryggvingen och stäng dörren efter dej!"* Jag lydde order och kunde se genom ventilerna hur överstyrman, rödbrusig i ansiktet, gormade och skrek åt tredje styrman. Påföljande natt skulle det bli spännande att höra vad som hänt. Men döm om min förvåning! Styrman var nu ännu rusigare och han gick fram till mig och sade: *"Värst va´ försten gapade. Jag blev tvungen att tala allvar med honom. Jag sade att Mikaelsson är en intresserad gosse, varför han absolut måste invigas i navigationens konst och sådant vore det tjänstefel att motarbeta."* När jag för några år sedan hörde om Exxon Valdez, som strandat i Alaska, kom det inte som någon större överraskning för mig när det sades att styrmannen varit alkoholpåverkad.

Nåväl den resan gick också bra och snart gjorde jag min tredje och sista resa ombord. När vi lastat

forts. nästa sida

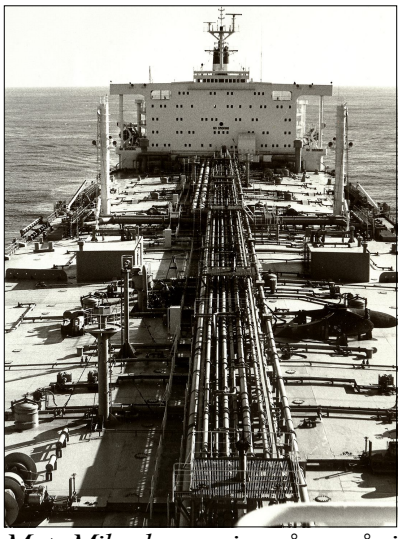

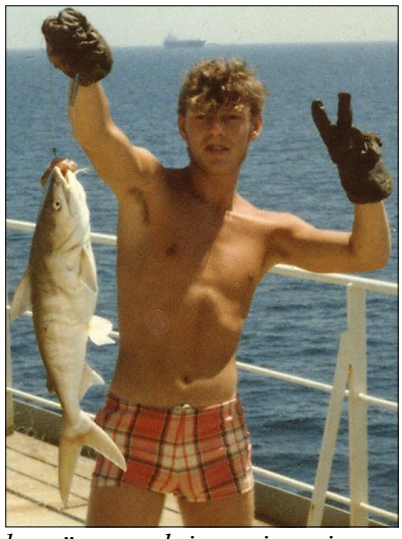

ARKIVBILDER

Mats Mikaelsson minns åren på sjön med glädje och tacksamhet och delar gärna med sig av sina minnen.

i Ras tanura (Saudiarabien) och släpade oss mot Godahoppsudden, utefter Sydostafrika, kände jag att tålamodet började att svaja. Ja, man hade ju varit ombord i ca 8 ½ månad och jag hade hunnit bli 18 år, så jag såg fram mot att få mönstra av. En afton vid 17.30-tiden stod jag och hängde mot räckverket och längtade hem, när plötsligt en idé for genom huvudet. Undra hur folket har det här i land? Antagligen fattigt och eländigt förstås. Jag beslöt mig för att på mitt eget sätt åtgärda problemet, nämligen genom att skicka flaskpost. Jag letade reda på två tomma flaskor av märket Grand Mousse, som var någon form av sydafrikansk champagne, och skrev på engelska att upphittaren skulle få tio amerikanska dollar, vilket jag ansåg var en ansenlig summa (jag antog att de skulle landa i Mocambique eller Madagaskar).

Tiden gick och den 1:a maj mönstrade jag av i Brofjorden och såg fram emot en ljuv svensk sommar. Sjölivet fortsatte och 1 ½ år senare, när jag råkade vara hemma på hösten, damp ett mystiskt brev ned hemma. Jag begrundade brevet och öppnade det i enrum, eftersom det verkade skumt. Döm om min förvåning! Brevet började med *”Du må icke sende pengene...”* Jag blev helt chockad! En flaska hade på ca 20 månader flutit i land på danska västkusten, och inte nog med det upphittaren hette Ilse Lund och bodde i Ringköbing, hon var dessutom 40 år gammal och ensamstående, vilket hon noggrant påpekade. Pust! Här gällde det att korrespondera med fingertoppskänsla för att undvika missförstånd. Ja, nog tyckte jag att flaskan gjort en fantastisk resa, men nya skutor väntade, så livet gick vidare.

Drygt två år efter detta, seglade jag i Atlantic Container Line på traden Nordeuropa-USA-Canada. En morgon, när vi precis hade förtöjt i New Jersey (New York) och på klassiskt amerikanskt diktaturmanér genomgått emigrationsmyndigheternas kontroll och tilldelats landgångspass, låg det en bunt post i mässen. Jag kollade nogsamt igenom brevhögen, eftersom min nuvarande hustru och jag hade kontakt några år innan vi gängade oss, och till min stora glädje låg där ett brev från henne. Men det låg även ett till brev där, som jag inte kunde räkna ut avsändaren på. Återigen skulle jag bli mäkta förvånad. Brevet var från en ensamstående kvinna, Maria de los Dolores, 28 år gammal och bosatt på ön Corvo längst ut på ögruppen Azorerna. Det var alltså flaska nummer två som flutit i land och blivit upphittad! Jag måste medge att jag ibland undrar om klotet är så stort. Tänk att två flaskor, som jag slängde på utsidan ungefär vid ekvatorn i Indiska Oceanen, med strömmarnas hjälp hade färdats runt Afrikas horn och upp i Nordatlanten (ja, ända in i Nordsjön).

Med tiden började jag, och min nuvarande hustru, umgås allt oftare, vilket ledde till att vi blev mer och mer intresserade av att köpa fastighet i Ångermanland, där min och hennes släkt hade sina rötter. Sagt som gjort och 1984 blev det affär och på den tiden var vi nog bland de första icke jordbrukarna som erhöll förvärvstillstånd. Några år senare slutade jag med sjölivet. Jag hade då sekat på med sjölivet i 13 år och vandrat den långa vägen från jungman till båtsman. Vi hade fått barn, plus att jag inte ville lämna skogsbygden och min familj.

av Mats Mikaelsson

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Idag torde Mats Mikaelsson kanske vara betydligt mer intresserad av gamla bilar än båtar.

VIKTIG INFO

Boteåparlamentet informerar

PRENUMERATION BOTEBLADET

Prenumerera på Botebladet???

Känner Du någon utflyttad Boteåbo eller annan person som skulle vilja få Botebladet i brevlådan? Är Du själv inte bosatt här, men ändå vill läsa Botebladet? Vill Du prenumerera på Botebladet för någon annans räkning? Möjligheten finns i så fall att, till det låga priset av **130 kr/år** (inklusive porto), få tidningen skickad dit Du vill! Vänligen kontakta prenumerationsansvarig: *Karin Ronestjärna, Tel: 0612 - 601 21* eller skicka ett vykort till redaktionen på adress:
Botebladet, c/o Karin Ronestjärna, Kalknäsvägen 9, 881 95 Undrom
Boteåparlamentets Bankgironummer är 5548-6377

REDAKTIONELLT MATERIAL

Lämna alltid in information för **Anslagstavlan** (såsom evenemangstips och annan reklam) till redaktionen i god tid innan angivet presstopp (ju tidigare desto bättre). Det som kommer in i sista minuten tas in i mån av tid och plats. **Artiklar och reportage måste lämnas in en vecka före presstopp**. Maila alltid så stora bilder som möjligt, för att få bästa slutresultat. Glöm inte bort att ange fotograf och vilka personer som finns med på bilderna. Bidrag tas helst emot via mail, diskett eller CD-rom. Maskinskriven text går också bra - dock helst bara i nödfall. Mailadressen är som tidigare: **botebladet@ronestar.nu**

BIDRAG TILL BOTEBLADET

Välkommen att lämna bidrag för tidningens utgivning i bössan hos Handlar´n. En tjuga tycker vid dessutom att varje tidning är värd som hämtas hos Handlar´n.

FÖRENINGSINFORMATION

Boteåparlamentet har, vid flertalet tillfällen, förgäves efterlyst information om bygdens föreningar och deras verksamhet, för att bl a kunna förmedla vidare till nyinflyttade. Vänligen kontakta därför **Ulf Lhådö** på **0612-600 40** eller maila info till **botebladet@ronestar.nu**

LEDIGA HUS I BOTEÅ

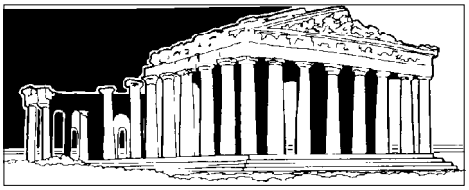

Hör av Dig till Boteåparlamentet, om Du känner till nåt hus som är till salu eller står tomt. Det finns en hel del folk som söker hus. Tag även vara på möjligheten att hitta och annonsera ut hus via Boteåparlamentets hemsida.
Kontaktpersoner: Lennart Johansson, 0620 - 321 82 & Tommy Ledin, 0620 - 320 12.

FOTO: ERIK SUNDBERG

Boteåbon Mikael Holmsten har stora förhoppningar att med tiden kunna utveckla sin firmaidé.

Mikael Holmsten är en verklig hejare på matlagning

Mikael Holmsten erbjuder Boteåbygden sina matlagningsfärdigheter

Holmsten Mat & Event ägs och drivs av *Mikael Holmsten*. Mikael har jobbat som kock sedan han utbildade sig till det1988. År 2004 bestämde han sig för att även utbilda sig till lärare. För att dryga ut studielånet så startade han då firman *Holmsten Mat & Event*. Affärsidén var dels att jobba med catering och dels, att i affärer, göra reklam för matvaror genom att komponera ett recept på varan i fråga, demonstrera matlagningen och låta åskådarna smaka på anrättningen. Det visade sig fungera alldeles utmärkt.

Mikael utbildade sig till lärare i *Härnösand* på *Mitthögskolan*, och där fick man behov av att anställa en lärare p g a vakans. Mikael blev tillfrågad och tackade ja. Det innebar att firman med ens blev en fritidssysselsättning. Mikael leder numer kurser och teambuildingevents, i den mån tiden räcker till, eller hoppar in som kock om det med kort varsel skulle behövas någonstans i *Ådalen* med omnejd. Eftersom han saknar tillgång till ett produktionskök, så är cateringservicen något begränsad. Det har inneburit att han tvingats säga nej till flera erbjudanden under de år han drivit firman. *”Jag tycker om att laga mat. Det blir en hel del av det hemma också”*, säger han.

av Erik Sundberg

MATUTBILDNING!

Jag erbjuder företag och privatpersoner att lära sig mer om mat, både i teorin och i praktiken.

Perfekt som teambuildning!

JAG FIXAR CATERING FÖR BRÖLLOP, 30-ÅRS FESTEN OCH FÖRETAGSFESTEN!

HOLMSTEN
MAT&EVENT

Tel. 0612-600 80, 0730-744 732

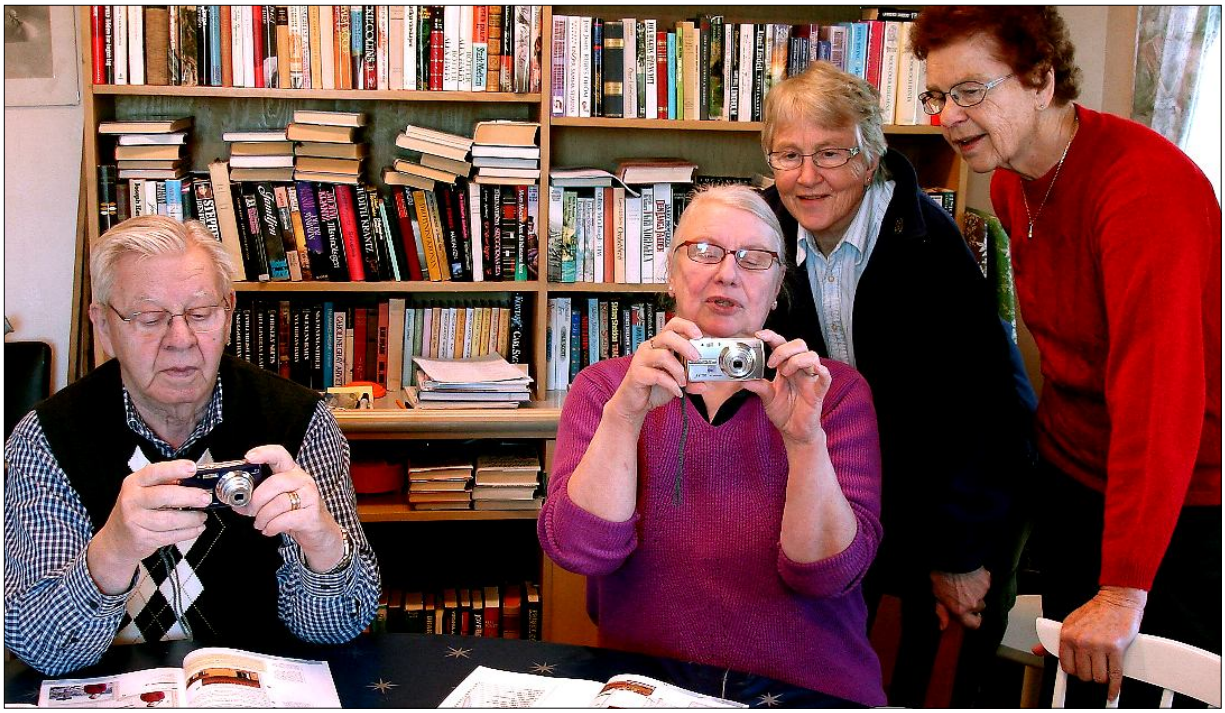

FOTO: ERLAND MELANDER

Bertil Wallin, Pia Hedberg, Viola Månsson och Inga-Britt Wallin kollar om fotografierna blev

Full aktivitet i Aktivitetshuset

Pia och Bengt Hedbergs vision, om en mötesplats för bygdens folk, blev sann

På Kontoret i *Björkå* pågår många aktiviteter. *Bengt* och *Pia Hedberg* hade en önskan att det gamla kontoret skulle få bli en samlingsplats för bygdens folk – och det har det verkligen blivit. Kontoret rustades upp och blev ett funktionellt och vackert inrett hus. Efter Bengts bortgång har Pia ofördrutet arbetat vidare. Det senaste projektet är att installera bergvärme. Kontoret präglas av en varm atmosfär, där alla känner sig välkomna. I advent lyser adventsstakarna i alla fönster och i fastan står det påskris på borden. Det finns kök med porslin och diskmaskin och möjlighet till kaffekokning – ett viktigt inslag i cirkelverksamheten.

Pia har ordnat en utställning av gamla handarbeten. Där finns t ex gamla broderade vita linnelakan. Vem broderar sina lakan idag? *Lottakåren* har även ett rum med en utställning om sitt arbete och *Totte Öhmans* modell av *Holm* kan man se i ett annat rum. Pia har även försäljning av garner och mohairprodukter där. Ett rum för biljard finns också.

Björkå PRO utnyttjar kontoret till flera av sina cirklar. *Skriv ditt liv* är en cirkel där man samlas och berättar och dokumenterar sitt eget liv. I cirklarna *Japanskt broderi* och *konstsömnad* har flitiga fingrar åstadkommit många vackra broderier.

Under hösten 2007 hade seniorer möjlighet att lära sig digitalfotografering. Nyinköpta digitalkameror och skrivare testades och många trevliga foton blev till.

Vävning är en annan populär cirkel. Det finns ett tiotal vävstolar där man kan prova på olika vävtekniker. Dessutom används Kontoret som sammanträdesrum av bygdens föreningar. Då samlas man runt det stora direktionsbordet, som finns kvar från *kapten Hedbergs* tid då kontoret var en stor arbetsplats.

av Sylvia Melander

FOTO: SYLVIA MELANDER

Ella Bergman, Ingegärd Eliasson, Maja Norenius, Elisabet Kårén och Inga-Britt Wallin broderar.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Efter en del övertalning lyckades Botebladets fotograf att få luciatåget att posera för en bild.

Luciafirande hos Handlar´n

Handlar´n i Undrom fick på luciamorgonen besök av ett luciatåg från Kalknäs skola

På luciamorgonen ägde traditionsenligt luciafirande rum på *Kalknäs skola*. Därefter for de äldre eleverna till *Vallänge Servicehus* och lussade där, även i år, för gäster och personal. Det yngre gardet styrde istället kosan mot *Handlar´n* i *Undrom*. Vad vi vet, så kan det faktiskt ha varit världspremiär för ett luciafirande i dessa lokaler. En hel del Undromsbor fanns på plats för att bevittna detta historiska ögonblick, under det att de lät sig serveras kaffe och lussebulle.

De fem förskolebarnen, som inlevelsefullt och stämningsfullt sjöng de traditionella luciasångerna, under ledning av *Ulla Assergård*, fick mångas hjärtan att smälta. Butiksägarna *Dan* och *Liselott Schöllin* stod, tillsammans med övrig personal, vid kassan och myste.

av Rolf Ronestjärna

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Luciatåget kryssade sig fram bland hyllorna.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Det lilla luciatåget leddes av Ulla Assergård.

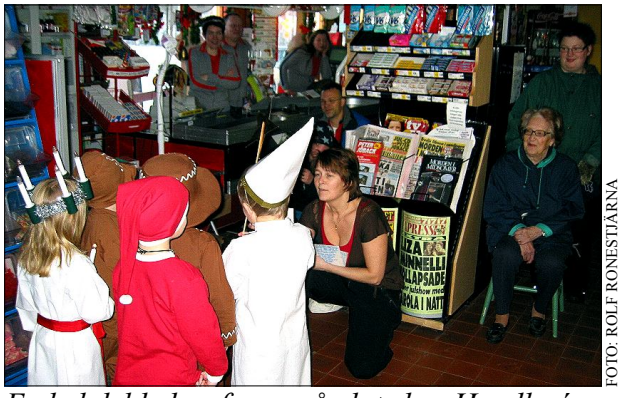

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

En hel del bybor fanns på plats hos Handlar´n.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Handlarna Dan och Liselott Schöllin firade Kalknäs skolas räddning med glass i stora lass.

Stor glassfest på Kalknäs skola

Handlar´n i Undrom firade och gratulerade att Kalknäs skola blir kvar

Hela *Boteå* var en vinnare när beskedet, om att *Kalknäs skola* får bli kvar, kom. Även de lokala handlarna berättar att de upplevde sig som vinnare i samband med kommunens positiva besked eftersom det, helt uppenbart, finns en tydlig koppling när det gäller *Boteås* framtid och butikens framtid.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Dan Schöllin hjälpte gärna till med kolasåsen.

Med anledning av detta ville därför butiksinnehavarna, *Dan* och *Liselott Schöllin*, uppmärksamma och fira just det faktum att *Kalknäs skola* tillsvidare får bli kvar. Firandet ägde rum fredagen den 14:e december. Och finns det nåt bättre sätt att fira något sådant, än med en gigantisk glassfest!? Eleverna på skolan verkade i alla fall inte tycka det, för de åt glass med skrämmande god aptit, medan Dan och Liselott, tillsammans med lärarna, sken i kapp.

av Rolf Ronestjärna

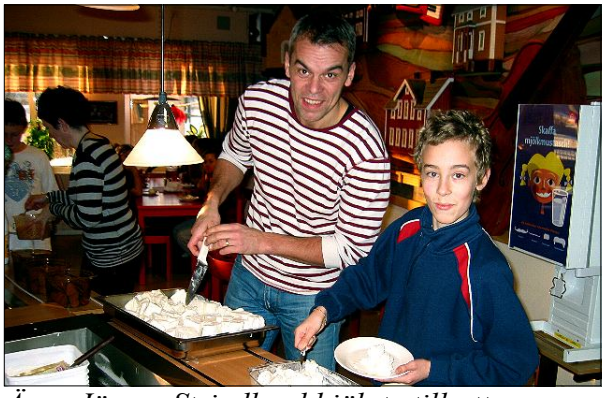

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Även Jörgen Strindlund hjälpte till att servera.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Kalknäseleverna åt glass som aldrig förr.

FOTO: BENJAMIN RONESTJÄRNA

Både elever och lärare på Kalknäs skola skapade magi på den traditionella julfesten i december.

Mycket skratt och Rock´n´roll på Kalknäs skolas julfest

Ludvig Strands rockbidrag gick hem hos den månghövdade publiken

Den19:e december hölls julavslutning på *Kalknäs skola*. Gymnastiksalen var överfull av familjemedlemmar, släkt och övriga bybor. Det blev en mycket trevlig afton, där det bjöds på trevlig underhållning och många skratt under ledning av *Desirée Sjögren* och *Viktor Holmsten*.

F-1-2:an spelade upp flera teaterstycken med tillhörande sång och dans. Tvåan spelade blockflöjt, t o m blåsande sina blockflöjter med sina näsor. 5-6:ans teatergrupp framförde en pjäs om hur julen firas i en vanlig familj. Flera elever sjöng solo och spelade olika instrument. Bl a rockade *Ludvig Strand* loss i sången *Tutti Frutti* och han vågade sig även på några publikfriande danssteg. Publiken fick även lyssna till stämningsfullt gitarrspel, rullande basgångar, svängiga saxofonrytmer och förstås skolans egen sångkör. Publiken applåderade tacksamt både sångare och musiker.

FOTO: BENJAMIN RONESTJÄRNA

Desirée Sjögren var en av kvällens konferencierer.

Kvällen avslutades med att alla elever framförde julsånger. Därefter var det jullov för alla barn – för det bästa med julavslutningar är nog att de är början på ett flera veckor långt lov, med både julklappar och tomte.

av Benjamin Ronestjärna

FOTO: BENJAMIN RONESTJÄRNA

Tvåans elever bjöd på vacker blockflöjtsmusik.

FOTO: BENJAMIN RONESTJÄRNA

Anton Bergman, Ludvig Strand & Joel Höglund.

FOTO: ANN-BRITT EDFORS

Onsdagskvällarna på Kalknäs skola är måhända veckans höjdpunkt för barnen på gympan.

Barngymnastiken på Kalknäs skola är jättepoppis bland Boteås unga

FOTO: ANN-BRITT EDFORS

Finns det något roligare än att dansa ringdans?

Fullt ös på Kalknäs skola på onsdagskvällarna

På onsdagskvällarna är det livligt i gymnastiksalen på *Kalknäs skola*. Det är gymnastik för barn mellan 3 och 6 år. Ledare är *Lisa Björklund*, från *Arlom*, som alltid har sysslat med idrott. Tidigare var hon skidtränare, men hon har också haft barngymnastik inom handikappomsorgen. Bakom Lisa står *Korpen*, ett motions- och idrottsförbund inom *Riksidrottsförbundet*. Under gymnastiktimmen varvas lekar och bollspel och barnen blir rödblommiga och varma. När det är slut för idag går man hem men börjar redan längta till nästa onsdag.

av Ann-Britt Edfors

FOTO: ANN-BRITT EDFORS

För att inte nämna alla roliga lekar som vi leker!

FOTO: ANN-BRITT EDFORS

Väldans roligt har vi i alla fall på barngympan!

FOTO: BENJAMIN RONESTJÄRNA

Årets Lilla Vasaloppet i Björksjön genomfördes i strålande solsken och i välpreparerade skidspår.

Lilla Vasaloppet avgjordes i Björksjön

Det anrika skidloppet präglades av hårda duster och strålande solsken

Den 22:a februari, en varm och solig förmiddag, höll *Kalknäs skola* sitt traditionella *Lilla Vasalopp* i *Björksjön*. F-1-2-3:an åkte ett skidspår, som var 2,5 km, medan 4-5-6:an åkte ett på 5 km. Eleverna i klass tre fick dock också åka det längre spåret om de så ville.

I egenskap av *Botebladets* utsände, följde även jag med ut i spåret, för att på nära håll få en hum om de skidstrapatser som bygdens barn är med om varje år. P g a det varma vädret var spåren mjuka, vilket ledde till flera urspårningar. På sina ställen fanns det även isfläckar och kristalliserad snö och med alltför hög hastighet, i utförskörningarna, kunde det vara svårt att stanna och samtidigt hålla koll på skidorna. De längsta utförskörningarna var dock i slutet av det 5 km långa skidspåret. Av de barn jag träffade på i spåret, var det i dessa långa backar vanligt att använda sig av den så kallade stjärtbromsen. Olycksrisken lär ju, som ni kanske anar, minska betydligt ju närmare marken man kommer. Det var ett svettigt företag att åka, men ack så roligt! Täten av skidåkare åkte dock mycket fort, i alla fall med mina mått mätt. Går det då att finna någon framtida skidstjärna bland dessa skidglada barn? Tiden lär få utvisa detta.

Efter skidloppet grillades det korv. Några fortsatte därefter att åka skidor i backarna, medan andra satte igång ett snöbollskrig. Avslutningsvis, innan alla fick åka hem och vila sig efter en härligt ansträngande skiddag, hölls ett lotteri. Ett stort tack till arrangören *Björkådalens IF*, för den underbara förmiddag som ni bjöd på.

av Benjamin Ronestjärna

FOTO: BENJAMIN RONESTJÄRNA

Markus Glanmark ångade på i skidspåret.

FOTO: BENJAMIN RONESTJÄRNA

Ludvig, Alfred och Markus lät sig väl smaka av korven.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Innan match avtackades sponsorerna Lars Nordén (Osmose Sweden AB), Elaine Norberg (representant för de föräldrar som ställt upp), Peter Gjersvold (Gjersvolds Trädgård & Mark AB), Bengt Näsholm och Rolf Svensson (f d Boteå PRO) med minnestavla av läraren Jörgen Strindlund.

Nya ishockeyrinken i Kalknäs är invigd

Rinken invigdes med match mellan lärare och elever

Frivilliginsatser och generösa bidrag från bl a lokala företagare har möjliggjort byggandet av en ny ishockeyrink vid *Kalknäs skola*. Givetvis är det ett stort lyft för skola och bygd, eftersom den gamla rinken helt klart hade sett sina bästa dar.

Invigningen av den nya rinken skedde i samband med den årliga bataljen mellan lärare och elever. Innan match avtackades de olika sponsorerna och minnestavlor delades ut.

Nytt för i år var att prestigemötet skedde utan skridskor och avgjordes i två moment: Matchen på rinken och via en stafett i gymnastiksalen. Det blev en tät tillställning, där lärarna vann med 3-2 i hockeybockeymatchen, medan eleverna vann den avgörande stafetten. Vissa lärare visade sig ha uppenbara problem att ta sig över plinten i stafetten och vid en kontrollmätning efteråt visade sig deras plint vara 0,2 mm högre.

av Rolf Ronestjärna

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Tuffa bataljer utkämpades i nya hockeyrinken.

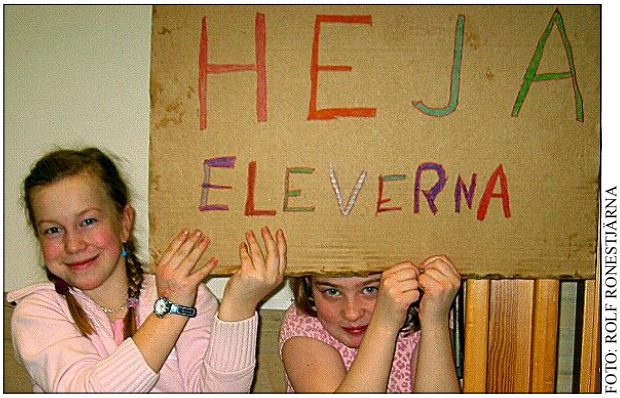

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Kalknäseleverna hade ett massivt publikstöd.

FOTO: BENJAMIN RONESTJÄRNA

Läraren Lena Enberg gav prov på stor bollkänsla.

FOTO: BENJAMIN RONESTJÄRNA

Efter avslutad kamp fick lärarna stående ovationer.

FOTO: BENJAMIN RONESTJÄRNA

På eftermiddagen höll ACU-kören en konsert på Vallänge Servicehus i Grillom. På kvällen fortsatte man sin turné med att, för fjärde gången, sjunga på Filadelfia i Undrom.

Medryckande Gospelkonsert på Filadelfia

Boteå besöktes av ekumenisk kör från Sollefteå

Den 17:e februari hölls det i *Filadelfias* kapell en temakväll, då den ekumeniska *ACU-kören*, från *Sollefteå*, kom på uppskattat besök.

Ledd av de två sångledarna *Kicki Gullersbo* och *Christina Nilsson,* och med *Bo Höglund* vid pianot, framförde kören ett sprudlande och medryckande gospelprogram. Den församlade skaran av Boteåbor fick verkligen avnjuta en härlig musikupplevelse, där hela kyrkan formligen gungade av musik och rytmer.

Efter det att den skönsjungande kören avslutat med en acapellasång, samlades alla vid kaffeborden för en trevlig avrundning på en högst angenäm musikafton.

Nästa gång *ACU-kören* gör ett besök i *Boteå*, kom då och lyssna kära läsare, för det är det värt!

av Benjamin Ronestjärna

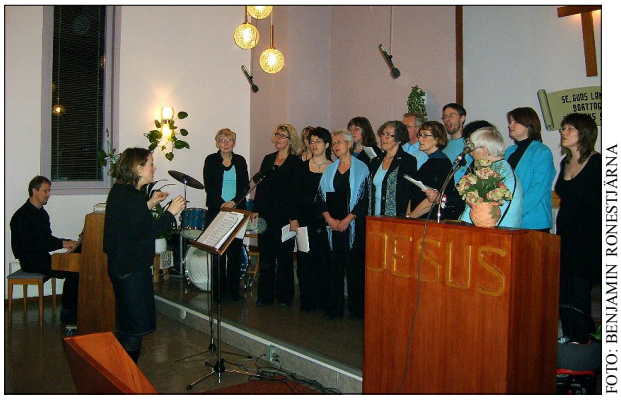

FOTO: BENJAMIN RONESTJÄRNA

ACU-kören ackompanjerades av Bo Höglund.

FOTO: BENJAMIN RONESTJÄRNA

Filadelfias pastor tog hand om mellansnacket.

FOTO: BENJAMIN RONESTJÄRNA

Efteråt inbjöds de församlade till fikaborden.

FOTO: BENJAMIN RONESTJÄRNA

Ett antal Boteåbor lät sig väl smaka av fikat.

FOTO: LENNART BERGSTRÖM

I ord och ton berättade Pär Sörman om skalden Dan Anderssons så dramatiska liv och leverne.

Dan Anderssonafton i Skadom

Professionell Dan Anderssonafton ägde rum i Klockhuset den 6:e mars

Det är mycket mer än tickandet av klockor man kan höra i familjen Holmers Klockhus i *Skadom*. Vid ett antal tillfällen varje år ger olika orkestrar jazzkonserter där – mycket välbesökta sådana. Den här aftonen gästades *Klockhuset* av *Pär Sörman*, en mångsidig artist bosatt i *Stjärnhov*. Han är skådespelare, sångare, multimusikant och dansare och har gjort flera sångturnéer i hela Norden och i USA.s svenskbygder. I *Klockhuset* framförde han, på ett mycket professionellt sätt, en berättelse i ord och ton om *Dan Anderssons* liv. Berättelsen varvades med flera av *Dan Anderssons* mest kända sånger, vilka Pär sjöng till eget ackompanjemang på gitarr, concertina och munspel.

av Lennart Bergström

Kompletterande info om gamla skolan i Grillom

I förra numret av *Botebladet* fanns en artikel med om gamla *Grilloms skola*. Av varken artikel eller bildtexter framgick dock inte att skolan idag ägs av *Martin Åslund*.

av Rolf Ronestjärna

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Den gamla skolan i Grillom.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

De färska Boteåborna Siv Bergman och Bengt Färm har båda två ett passionerat läsintresse.

Bengt och Siv är nyinflyttade i Boteå

Siv Bergman och Bengt Färm är nya ägare av det gula huset invid Macken i Undrom

I hjärtat av *Boteå*, bredvid *Macken* i *Undrom*, bor *Siv Bergman* och *Bengt Färm*. Här har de bott sedan november i fjol. De firade sin första jul här, bland kartonger och spirande visioner om framtida planer. Huset är magnifikt och har en stor utvecklingspotential. Gården vetter mot skogen, platsen känns lugn och stilla. *”Precis så kände jag! När jag klev ur bilen, kände jag ett enormt lugn och tänkte att här vill jag bara bo”*, utbrister Siv.

Siv har norrlandsblod i ådrorna, det hör man tydligt på hennes ”Stenmarksdialekt”. Hon är född och uppvuxen i *Piteå*. Siv genomförde sin prästutbildning i *Uppsala* och sitt adjunktsår i *Lund*, där hon prästvigdes för två år sedan. Innan dess arbetade hon med bl a elektronik och inom sjukvården. Hon har även läst några år på läkarutbildningen. När hon, så småningom, påbörjade prästutbildningen kände hon att det var helt rätt.

Bengt är född och uppvuxen i *Helsingforstrakten*. Han har bott i *Sverige* i många år och drev under flera års tid, dygnet runt, ett storjordbruk i *Uppsalatrakten*. Vändpunkten kom efter en svår olycka hemma på gården, som nästan tog hans liv. Denna svåra period i hans liv ledde fram till att han blev en kristen. Bengt hamnade, så småningom, i *Kramfors* och arbetar idag som konfirmandledare och läser till drog- och alkoholterapeut på distans.

Man kan inte låta bli att fundera över hur Siv och Bengts vägas möttes. *”Vi har varit ett par sedan i somras”*, berättar Bengt och ler. De träffades i *Kramfors* i samband med att Siv var där på anställningsintervju. Bristen på prästjobb ledde till att hon letade i hela Sverige. Siv erbjöds tjänsten som präst, med huvudansvar för *Bjärtrå* och *Styrnäs* kyrkor, och hon kände att här ville hon arbeta. De bodde en period i lägenhet i *Kramfors*, men längtan efter ett gemensamt hus gjorde att de började förutsättningslöst åka runt i trakten. Siv hade många år bott inackorderad och längtade efter något eget och efter lugn och ro. En dag stannade de till på *Gålsjöbruk*, där det var spelmansstämma, och hade det jättetrevligt. När de strax därefter fick se det gula huset i *Undrom*, med tillsaluskylten, kände båda att här ville de bo. Siv och Bengt har inte blivit besvikna, de är mycket tillfreds över både hus, miljö och de trevliga grannarna. *”Undromsborna är jättetrevliga människor. Det finns även trevliga samlingsplatser här, såsom badplatsen och Handlar´n”*, konstaterar Siv. *”Badplatsen är mycket fin”*, instämmer Bengt. *”Varje dag avslutar jag min långpromenad hos Handlarn - affären är bra och jätteviktig.”*

Siv och Bengt är ett par som det sprudlar och gnistrar om. De har många projekt på gång, huset är ett. Siv målar, syr och läser. Läser gör även Bengt, gärna och ofta. Natur och djur är en viktig del av hans liv. De har en hankatt, *Tyke*, som ser ut att trivas förträffligt i sitt nya hem. De är båda kristna och delar även ett annat intresse, nämligen intresset för människor. Detta är ett genomgående tema i hela vårt samtal och de ser fram emot alla nya människor som de kommer att möta i olika sammanhang. *”Människor är det mest komplicerade och det mest fascinerande som finns”*, konstaterar Siv, och Bengt nickar instämmande. *”Vi längtar efter att få bli mer bekant med alla nya grannar och bybor”*, säger Bengt och Siv. Återkommande i vårt samtal är också entusiasmen över att få bo i en trevlig och inbjudande bygd, för har man intresse av natur, djur och människor, så har man mycket att hämta i *Boteå*.

av Maria Johansson

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Både Bengt och Siv trivs, sedan november i fjol, utomordentligt bra med sin nya tillvaro i Boteå.

Grekisk pyttepanna *(Ca 4-6 port.)*

15-20 potatisar i klyftor,
förkokas i 3 minuter
2 fläskfiléer eller 1 fläskfilé + 1 kg kycklingfilé. Skivas i 1 cm tjocka skivor och lägges i marinad 1 dygn
3 paprikor röd, grön och gul
3-5 tomater
1 burk fetaost
1-2 rödlökar

MARINAD:
3 dl matolja
6-8 vitlöksklyftor
3 tsk Sambal Oelek
4 msk soya
½ tsk salt
1 tsk svartpeppar
½ tsk ingefära

SÅS:
2 dl creme fraiche
2 pressade vitlöksklyftor
½ pressad lime
Smaka av med salt, svartpeppar och örtkrydda

Botebladets 12:e recept är inlämnat av **Marie-Louise Andersson**, jobbandes i köket på Kalknäs skola.
De flesta ingredienserna torde finnas att köpa hos Handlar´n. Lycka till! P.S. Välkommen att bidra med ett eget recept!

Lägg potatisen i en långpanna. Klyfta paprikorna och rödlöken och lägg dem ovanpå. Skiva tomaterna och lägg på. Lägg på det marinerade köttet och häll över marinaden (ta inte för mycket). Smula över fetaosten. Sätt in i ugnen, i 200 grader, i ca 30 minuter.
Smaklig måltid! Ät och njut!

Arga Gubben

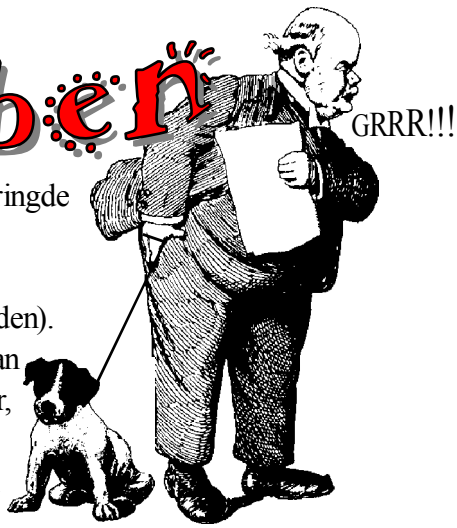

Häromdagen, när jag satt på redaktionen och korrekturläste, så ringde telefonen.

BB: Hallå!? (Inget svar, men någon andades våldsamt i andra änden). Vem där? **AG:** Jag blir så inihelsefjäll förgrymmad, så jag knappt kan få luft. **BB:** Helsefjäll? **AG:** Nej, jag menade naturligtvis hecklefyr, men jag försöker i alla fall inte leka kurragömma i telefonen. **BB:** Kurragömma? **AG:** Det har ni väl råkat ut för. Folk som ringer och frågar: Hör du vem det är? Inte? Joo, det gör du visst det! Men hör du verkligen inte vem det är? Det är ju jag! Det kan åsamka den tålmodigaste både hjärtattacker och nervösa sammanbrott. **BB:** Är det vad som nu har hänt? **AG:** Nej minsann, nu gäller det livhanken. Det går snart inte att vistas ute efter vägarna längre. Folk kör så varken jag eller Hubert törs ta en promenad längre. Dom halkar och far både på vägen och bredvid. Skandalöst! **BB:** Ja, vädret och väglaget har varit lite ovanligt i år. **AG:** Ska ni falla in i klagolåten ni också, snart skyller ni väl alltihop på Vägverket. **BB:** Jag har väl snuddat vid tanken ibland. **AG:** Vägverket gör så gott dom kan. Vädret rår ingen över och hur tror ni det är att verka med för snålt tilltagna anslag? **BB:** Jo då, det är… **AG:** Stopp, stopp för bövelen, jag vill inte höra på några redaktionella jeremiader om ekonomi, nu pratar vi om allvarliga saker. Det är ju rent förbålt att dessa bilister inte kan ta sitt ansvar och anpassa hastigheten efter rådande väglag. **BB:** Då skulle dom nog riskera böter för felparkering. **AG:** Jag har minsann aldrig haft några problem att anpassa hastigheten, det kan ni verkligen inte komma och klaga på. **BB:** Nej, det förståss, men var det inte ni som blev omkörd av en vägskrapa för några år sedan? Jag har för mej att vi har en bild på det i arkivet nånstans. **AG:** Hrrrrrmm, nu ska han inte bli oförskämd mot en ansvarstagande medborgare, som bara försöker följa lagar och bestämmelser. Och förresten så hade han inte bladet nere. **BB:** Jasså, jaha, på det viset. Ja, vägskrapor kan ju vara rena fartvidundren ibland. **AG:** Jojo, raljera med allvarliga saker det går bra det, men det säger jag att det är en komplicerad apparat att sköta vägarna. Det är många medarbetare som ska dra sitt strå till stacken. Det är ett omfattande teamwork det. Ja, det är engelska, redaktörn, och betyder lagarbete. **BB:** Jamen, då är det ju själva väglaget vi pratar om då, hehehe…

”Klick”

BB: Hallå..., hallå…! Han la på? Märkligt.

Arne Arnesson Arnes vardagsfunderingar...

BOTEKRYSSET av Erik Hoppe

LÖSA | ÄR RADIO-VÅG | STOCK-HOLM | ORERA | AVTA | | GER-MANER | LÄNGTADE HEM | RÄTT ELEMENT / GESIMS | | FRÄTTE

VISAD UPPSKATT-NING

NÄPEN — PADDLAR / MENSUR

KAN LJUSTER VARA — GÖR BEKANTA / RUM

MANDRA-GORA — BALT / ORTERNA — DAM-MADE

KÄNT FÖR VISS FEST | STOFIL | JOBBAR NON-STOP | KOMMER EFTER SOL | FINNS I VÄSTER-BOTTEN | NUNOR | KOLLAR ATT ALLT OCH ALLA FÖLJER HISTORIENS GÅNG | NORD-JYLLANDS-KOMMUN | HAR MINNEN I ROM | DAT / PÅGÅR NU | HÖRS FRÅN FIRARE / TONER

SVAMLA / SIMMONS GRUPP — HALSDUK / SKOTTEN — BEDRA-GARE / BORTA ETT TAG — INTE ETT LJUD / SOBON — STYR-MEDLET

DEN HÖRS OCH DEN KÖRS — VATTRAS / MELLAN-STEG FÖR JAKOB — ÄR GERI-DONGER — GÅR I MOSKVA? / TÄCKER GIFT

PLÖTS-LIGT / SAMLINGS-TID — ATLANT-FARARE / NATURA-LÖN

TAB-LETTER — STÅR UT-KIK PÅ / SLÄPA — AVFALLS-SORT

REP-ANDET — PREMIÄR-MÅL — ITU — UMGÄLLT / TY

AMERI-KANSK STYRELSE — AVSÅG FÖRUT — BERÄTT-ADE VIDARE

DEL AV MOTALA STRÖM — FLYGER I LUFTEN — ÄTA — ÄR DET VÄL NU? — STÅNG

LÖSNINGEN TILL DETTA KRYSS FINNER DU PÅ SIDAN 34

ANSLAGSTAVLAN

Öppettider:
Mån-fre 10-19
Lör-sön 10-15

HANDLAR'N

NYINKOMNA PRESENTARTIKLAR!

Välkommen!

Sångerska sökes

Coverband söker sångerska - gärna med biinstrument.
Vår musikstil är 50-tal och framåt t ex: CCR, Smokie m m.
Vi har replokalen nere i Nyland
Alf 0612-604 29/070-300 42 65
Thore 0612-152 63/070-352 60 60

BOTATON

På Botaton söndag 6/4 kl.15
Sirakusa Sagoberätterska och Teatermakare presenterar stolt:

ÄnglaLik

Änglalik är en lekfull och filosoferande föreställning om livet, döden och allting däremellan. För barn 4-9 år.
Inträde: Vuxna 80 kr, barn/ungdomar 40 kr.
Efter föreställningen fika med änglabakelser.

På Sunnersta Folkets Hus lördag 26/4 kl.18
Botatons ungdomsgrupp presenterar:
…och störst av allt är Kärleken - en moralitet för 2000-talet för alla åldrar. Manus och regi: Catarina Edén.
Kärleken, Eftertanken och Moralen har rymt från sitt museum och konfronteras med dagens ungdomar. Hur ska det gå? Ska Marknaden ta över eller?
Inträde: 100 kr/50 kr inkl. tilltugg.
Varmt välkomna!

AA-Undret

öppnat för Dig med alkoholproblem
Torsdagar 19.00
Kalknäsv.5, Undrom
(Filadelfias källarvåning)

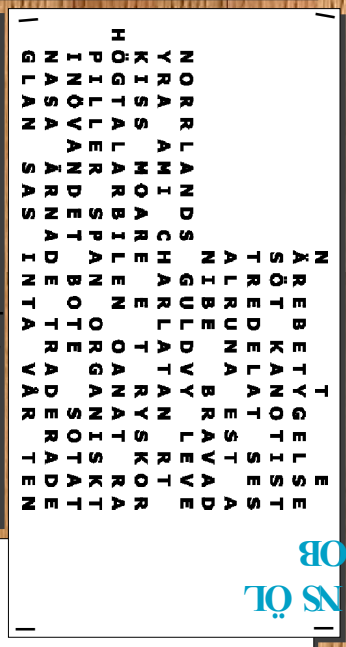

Gudstjänster i Boteå och Överlännäs

20/3	14:00	Vallänge	Skärtorsdagsmässa
20/3	19:00	Boteå kyrka	Skärtorsdagsmässa
21/3	15:00	Överlännäs kyrka	Långfredagsgudstjänst
22/3	22:30	Sollefteå kyrka	Påsknattsmässa - vandring från Orrtorget
23/3	18:00	Boteå kyrka	Påskdagsmässa
24/3	09:30	Emmausvandring till Överlännäs kyrka - samling vid Björkåkontor & vid Boteå kyrka	
24/3	11:00	Överlännäs kyrka	Emmausmässa
30/3	18:00	Överlännäs kyrka	Söndagsgudstjänst
4/4	19:00	Överlännäs	Församlingsafton - Tutti-Fruttikören
6/4	18:00	Boteå kyrka	Söndagsmässa
13/4	18:00	Överlännäs kyrka	Gudstjänst
15/4	19:00	Boteå sockenstuga	Öresmöte
20/4	11:00	Ramsele kyrka	Kontraktsdag gemensam för alla församlingar
24/4	18:00	Boteå kyrka	Konsert med elever från Birka folkhögskola
27/4	18:00	Överlännäs kyrka	Söndagsgudstjänst
1/5	09:00	Bockhällan	Gökotta
4/5	18:00	Boteå kyrka	Söndagsmässa
11/5	18:00	Överlännäs kyrka	Söndagsmässa
18/5	18:00	Boteå kyrka	Musik i vårkväll
25/5	18:00	Överlännäs kyrka	Söndagsgudstjänst
1/6	18:00	Boteå kyrka	Högmässa

Reservation för ev. ändringar. Se även predikoturer och övrig annonsering i Tidningen Ångermanland.

ANSLAGSTAVLAN

VÄLKOMMEN

ÅRSMÖTE UNDROMS IF

SÖNDAGEN DEN 6/4
KL 16 på KALKNÄS SKOLA

Alla intresserade hälsas välkomna! Fika serveras

Undroms IF, en av bygdens äldsta föreningar, fyller 75 år i år. Kom och tyck till om dagens och framtida verksamhet och inriktning!

VÄLKOMMEN

TILL UNDROMS EGEN MAJBRASA
30/4 kl 19 på badplatsen i Undrom

- BRASA
- FIKAFÖRSÄLJNING
- GODISUTDELNING

Arrangör: Undroms IF & Hästbruk i Boteå

VÄLKOMMEN

TILL VALBORGSMÄSSOFIRANDE
30/4 kl 19 på
Rixdan i Björkåbruk

- KORV- & HAMBURGERFÖRSÄLJNING
- LOTTERI
- ALLSÅNG
- SÅNGUPPTRÄDANDE AV FILADELFIA
- BRASA & FYRVERKERI

Arrangör: Björkå Samhällsförening

Ljuset som botar
Laserterapi!
Butik Sköna Rum
Undrom
20 års erfarenhet av laser för smärtlindring
076-845 67 15
Välkommen!
Just nu 20% reserabatt!

Hårlooken i Björkå
- frisör´n på byn -
Flexibla öppettider,
enbart tidsbeställning!
0620-320 75
Välkommen!
Annica Svensson

Spelprogram för Undroms IF

Fre	9/5	19.00	Frånö	h
Fre	16/5	19.00	Domsjö	b
Ons	21/5	19.00	HFF	h
Ons	28/5	19.00	HKF	b
Sön	1/6	17.00	Moliden	h
Ons	4/6	19.00	Graninge	b
Sön	8/6	17.00	HIOFK	h
Tors	12/6	19.00	Anundsjö	b
Lör	14/6	16.00	Björna	b
Ons	25/6	19.00	Sidensjö	b
Lör	28/6	20.00	Kramfors	h
Sön	27/7	19.00	Frånö	b
Fre	1/8	19.00	Domsjö	h
Ons	6/8	18.30	HFF	b
Tors	14/8	19.00	HKF	h
Sön	17/8	15.00	Moliden	b
Sön	24/8	17.00	Graninge	h
Lör	30/8	15.00	HIOFK	b
Sön	7/9	15.00	Anundsjö	h
Sön	14/9	15.00	Björna	h
Sön	21/9	15.00	Sidensjö	h
Sön	28/9	15.00	Kramfors	b

Välkommen till Undroms gruscup 18-20/4 2008!

Ångermanlandsgården

Preliminärt program för sommaren 2008

13/6 Städdag. Vi gör gården i ordning inför sommaren. Samling kl 10.00.
Midsommarhelgen stängt.
28–29/6 Loppisbord kan hyras för 50 kronor.
5–13/7 Konstutställning i Ladan. Servering alla dagar.
19-20/7 Lapptäcksutställning.
19/7 kl 16.00 Helgmålsbön.
26/7 Hembygdensdag. Vi bjuder på kaffe och bakelse. Tunnbrödsbakning i bagarstugan, visning av olika hantverk & djur. Föreställning av Hästskoteatern.
1-2/8 Spelmansstämma (se annons).
9-10/8 Fotoutställning Ove Källström. Tårtkalas.
22/8 Berättarkväll vid brasan. Tema Gårdnäs by.
Dessutom linutställning under juli & friluftsgudstjänst (se annons).
Ändringar kan förekomma. För mer detaljerat program, se affischer eller annonser

Gamla exemplar av **Botebladet** till salu för 10 kr/st
0612-601 21 eller
botebladet@ronestar.nu

TILL SALU

Lekstuga* säljes av Undroms IF via anbud

Fri prövningsrätt. Anbudstiden går ut 30/4. Anbuden ska vara märkta "Lekstuga" och skickas till:
Anders Bodin
Kalknäsvägen 35
881 95 Undrom
*Tidigare Blåklockans, finns i anslutning till Bohedsvallen

Vill Du delta i Hantverksmässan den 1/11? Kontakta Laila Lindholm 0612-602 48 eller 070-636 61 04 lailalindholm@telia.com Mer info kommer senare!

gästboken

B FÖRE-NINGS-BREV

Det är en regnig morgon i London, när jag slår mig ner och skriver till Botebladet. Skyarna är grådaskiga och den höga luftfuktigheten gör så att vädret känns ända in i benmärgen. Mitt London? Efter tio år här, så känns London på något sätt mitt, men långtifrån med samma sentimentalitet som jag känner för mitt Stöndarbränna!

Mycket har hänt i mitt kära Undrom och många nya ansikten flyter förbi när jag hälsar på, så jag ska väl presentera mig. Många känner inte till den fyraåriga tös som flyttade in i farmors barndomshem på Stöndarbränna 1977. Som sedemera, efter skolning i Kalknäs skola, Vallaskolan och GB-skolan, verkade som socialdemokratisk politiker i kommun och distrikt, samt som antirasist på lokal, regional, nationell och internationell nivå. Hon är jag, Pia Kristmansson.

När jag berättar om min barndom här, så är det många som har svårt att tro att en barndom med snöslott, skidturer, fiskande, möten med älgar och hemrökt fisk existerade för bara 25 år sedan. Ibland känns det faktiskt som en dröm när jag beskriver det, men vilken fantastisk dröm att få ha varit med om! Jag har så många minnen som värmer kring hjärtat. Familjen Larsson är en av de som värmer mest. Ni som känner dem, vet vad jag menar, och ni som inte känner dem har ännu en Boteåskatt att upptäcka...

När jag styrde åstad till London, var tanken att jag skulle återvända efter ett år, men London görs inte på ett år! Ett 3/4 A4-ark är alltför kort för att ens summera dessa tio år, men jag gör ett försök. Jobb och bostad fann jag inom en vecka från det jag anlände. Jag jobbade för ett dataföretag, ett försäkringsbolag och ett översättningsföretag. Efter fem år kändes det som om jag var fast i samma karriärsrutt, som jag delvis lämnade Sverige för att undvika, och jag beslutade mig för att ännu en gång vara modig och släppa allt. Att börja om från början och göra något nytt.

Barn!? Nä, jag har inte skaffat barn, men jag jobbar med dem. Först som au-pair åt en svensk diplomatfamilj i två år. Jag jobbade i residenset och bodde på ambassaden. Efter att ha införskaffat erfarenhet, så sökte jag jobb som nanny och jag jobbar nu sedan 2 ½ år i en engelsk familj. Pappan är arkitekt och mamman är filmproducent och japp; jag får gå på premiärer och pressvisningar. Många frågar vad skillnaden är mellan en au-pair och en nanny? Jag svarar alltid: "Cirka 5 000 kr i veckan!"

Mitt andra karriärsbyte är det bästa jag någonsin gjort. Förutom ekonomisk frihet, att resa och göra det jag vill (har varit till Nya Zeeland, Barbados, Monaco, USA, Egypten o s v), så är det en absolut välsignelse att få börja arbetsdagen med en stor kram från den sötaste lille pojke ni någonsin kan tänka er. Vilket kontorsarbete erbjuder ett sådant välkomnande!?

Visst saknar jag Stöndarbränna, pappa och till och med politiken, men jag har det bra här. Fast om någon skulle starta kampanj för att återställa Gålsjöbadet till dess forna glans, så lägger jag första tusenlappen i fonden. Vad säger ni Boteåbor!? Visst vill jag fortfarande förändra världen och vem vet, jag är faktiskt bara 35 år...

pkristmansson@hotmail.com - Tel: 0044-7958-491489